

Державотворення

КОНСТИТУЦІЯ: УКРАЇНСЬКИЙ ШЛЯХ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

За кілька днів виповниться 20 років з того дня коли у незалежній Україні з'явилась власна Конституція. Вона була далеко не першою в історії нашої держави. Необхідно сказати інакше: Україна належить до країн з давніми традиціями конституціоналізму.

Термін «конституція» походить від латинського слова «constitutio» — устрій. Конституція закріплює суспільний і державний устрій, порядок утворення, принципи організації і діяльності державних органів, виборчу систему, основні права, свободи і обов'язки громадян тощо.

Гносеологічно цей термін має глибоке історичне коріння. Він існував ще у Стародавньому Римі, де діяли так звані імператорські конституції – кодифіковані збірки нормативних актів. Першими конституціями у сучасному розумінні вважаються політико-правові акти англійських переселенців у Північну Америку (Нова Англія), а також конституційні акти Великої Британії XIII — XVI ст.

У 1787 році була прийнята і нині діюча Конституція США. У XVIII – XIX століттях з'явилися конституції у Франції, Польщі, Норвегії, Бельгії, Швейцарії, Австрії та інших країнах.

Безпосереднім початком історії україн-

ських конституцій вважають 5 квітня 1710 року. В цей день в місті Бендери (теперішня територія Молдови) було затверджено «ПРАВОВИЙ УКЛАД ТА КОНСТИТУЦІЯ

ВІДНОСНО ПРАВ І ВОЛЬНОСТЕЙ ВІЙСЬКА ЗАПОРІЗЬКОГО, укладені ясновельможним паном Пилипом Орликом, новообразним гетьманом Війська Запорізького і гене-

ральною старшиною, полковниками, а рівно ж і самим Військом запорізьким, схвалені обома сторонами і скріплені найяснішим гетьманом на вільних виборах урочистою присягою року Божого 1710 квітня п'ятого в Бендерах» (більше відома як «Конституція Пилипа Орлика»).

Цей документ передбачав створення незалежної української держави в межах етнографічної національної території (державні кордони України описували територію, визнану як територію української козацької держави Зборівською угодою 1649 року), країни, в якій державну владу (певною мірою) мали б будувати за принципом її поділу на законодавчу (Генеральна Рада), виконавчу (гетьман та його уряд) і судову (Генеральний Суд), держави, яка визнає право міст на самоврядування та державу, певною мірою також і соціальну, оскільки були окремі приписи щодо соціального захисту мало імущих (удів, осиротілих дітей тощо).

Продовження на 2 стор.

Офіційно

Президент Петро Порошенко підписав Закон «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування пенсій», прийнятий Верховною Радою 2 червня.

Глава держави наголосив, що в 2015 році владі вдалося врятувати країну від дефолту, а на початок цього року – досягти макрофінансової стабілізації економіки. «Ціною надзвичайних зусиль нам нарешті вдалося зламати негативну тенденцію щодо падіння ВВП і економіки України, яка тривала 14 кварталів», – повідомив Петро Порошенко.

Президент зазначив, що падіння значною мірою було спричинене агресією Росії проти України, окупацією великого промислового регіону нашої держави, демонтажем і знищенням виробництва у цьому регіоні та закриття ринку РФ для українських виробників. «Звичайно, що ці агресивні дії країни, яка на нас напала, не могли не вплинути на економічну позицію», – констатував він.

Необхідно зауважити, що прийнятий Закон не розповсюджуватиметься на громадян які отримують пенсії понад 10 тис. грн. Оподаткування і надалі дійсно для 11 тис. осіб. Їм доведеться сплачувати з пенсій податок, розміром 18% від суми пенсійної виплати. І мова в цьому випадку скоріше

йде не про доходи Пенсійного фонду, а про соціальну справедливість.

Віце-прем'єр Павло Розенко, коментуючи цей Закон зауважив, що ті пенсіонери, які отримують пенсію від 4 до 10 тисяч гривень тепер не платитимуть податки. Серед них лівову частину складають колишні чорнобильці, науково-технічні працівники, військові. Загалом, оподаткування пенсій скасували понад 350 тис. пенсіонерів.

В той же час, працюючим пенсіонерам залишили норму про 80% виплату пенсії до кінця цього року. За словами Розенка, якщо б цю норму прибрати, то бюджет не доотримав би понад 1,5 млрд. грн. Але для пенсіонерів це дійсно була б суттєва новація.

Історія українських конституцій середини та другої половини XIX ст., представлена двома конституційними проектами: «Начерком Конституції Республіки» Григорія Андрузького (1848-1850 рр.) та фундаментальною роботою Михайла Драгоманова «Вольный Союз – Вільна Спілка (1884 р.)». Андрузький – активний член Кирило Мефодіївського братства, студент юридичного факультету Київського університету, бачив майбутнє України як суверенне державне утворення, складової конфедерації слов'янських народів. А Драгоманов пропонував реорганізувати царську Росію у федеративну республіку, в якій громадянам були б забезпечені широкі особисті та політичні права, реально створено інститут народовладдя, враховуючи як систему вищих представницьких органів, так і органів регіонального та місцевого самоврядування.

Яскравою сторінкою історії українських конституцій є період УНР – ЗУНР (1917-1923 рр.), котрий представлений як низкою конституційних актів (чотири Універсали Української центральної Ради, Конституція УНР, закони УНР про державні символи, громадянство, національно-персональну автономію, Тимчасовий основний закон ЗУНР, її законодавство, Акт Злуки від 18 січня 1919 р., конституційні акти української держави гетьмана Павла Скоропадського), так і низкою конституційних проектів (зокрема «Проект Конституції У.Н.Р.» професора Київського університету Отто Ейхельмана (1920 р.), проект Конституції У.Н.Р. д-ра Степана Барана (1920 р.), проект «Конституції У.Н.Р. Правительственной комісії» (1920 р.), два проекти Конституції

Пам'ятник Пилипу Орлику в місті Києві з нагоди 15-ї річниці Конституції України.

ЗУНР професора Львівського університету Станіслава Дністровського – «Устрій Галицької Держави» (1918 р.) та «Конституції Західно-Української Народної Республіки» (1920 р.) тощо.

Дані документи (у переважній більшості своїй) передбачали відновлення незалежної демократичної української держави з республіканською формою правління, в якій визнано й гарантовано права особи і громадянина, права національних меншин, інститут місцевого самоврядування, а державна влада будується за принципом її поділу на окремі гілки.

Прийнята у 1996 році і нині чинна Конституція України закріпила політико-правовий статус України як суверенної, демократичної, соціальної і правової держави. В Основному Законі широко відображені права і свободи людини і громадянина. Конституція передбачила принцип верховенства права і поділ влади на законодавчу, виконавчу і судову. Нею визначені структура і повноваження Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, прокуратури і органів правосуддя України, територіальний устрій і система місцевого самоврядування України.

До речі, українська Конституція, як документ, має своєрідне досягнення, яке зафіксовано у Національному реєстрі рекордів. Рік тому, 28 червня 2015 року, біля пам'ятника княгині Ользі на Михайлівській площі у Києві відбувся флешмоб з читання вголос статей Конституції України з нагоди 19-ї річниці з дня її прийняття. Організатори акції – громадські активісти роздали присутнім аркуші з текстом перших розділів Основного закону держави. 102 українських патріотів, які відгукнулись на запрошення ініціаторів заходу, протягом п'ятнадцяти хвилин вголос одночасно прочитали Конституцію України. Цікаво, що більшість присутніх були молодого та середнього віку. Тобто ті, хто будуватимуть нашу державу у найближчій перспективі.

Взаємодію між роботодавцем та його підлеглим повинна бути виключно законодавча «платформа». Не секрет, що «Більшовик» славиться відданістю працівників. За проведеним аналізом стаж роботи більшості з них складає в середньому сорок років. В той же час є група заводчан у яких накопичилось за час роботи на підприємстві до двадцяти (!!!) невикористаних відпусток. Ця негативна тенденція, звісно, зародилась не сьогодні і не вчора. Але її наслідки повинно виправляти теперішнє керівництво заводу у вигляді виплат величезних компенсацій у разі звільнення або виходу робітника на пенсію. Такі не передбачувані навантаження на бюджет державного заводу негативно впливають на загальну фінансову картину, коли на облік кожна копійка і підприємство за графіком розраховується за минулорічні борги. І важко уявити собі ту незамінну на підприємстві людину, яка протягом десяти років добровільно відмовляється від законної відпустки, яка до того ж і оплачується. Крім того, стаття 11 (частина п'ята) Закону України «Про відпустки» прямо забороняє ненадання щорічних відпусток повної тривалості протягом двох років підряд.

Думка заводчан

У минулих номерах газети ми розпочали публікувати опитування працівників щодо зміни назви заводу. Редакція продовжила цю роботу. Сьогодні ми представляємо чергові думки та погляди на цю тематику.

Любченко Іван Макарович (працює на заводі з 1962 року), головний технолог заводу:

– Сподіваюсь, що у цьому питанні не буде політики. А назву «Більшовик» я би залишив в ім'я тих людей хто будував наш завод, хто працював у цехах і віддав найкращі роки життя підприємству. Він для них назавжди залишиться саме з цією назвою.

Діденко Валентина Миколаївна (працює на заводі з 1966 року), завідувач архівом заводу:

– У разі зміни назви заводу необхідно згадати тих керівників, які зробили важливий внесок

Сундугей Любов Миколаївна (працює на заводі з 1974 року), майстер механоскладального цеху № 4:

– Ми неодноразово обговорювали тему зміни назви заводу у цеховому колективі. Більшість людей «за» перейменування. Вважаю, що необхідно згадати історію та людей які заклали економічні підвалини нашого підприємства. Наприклад Яківа Гретера та Йосипа Криванека. Ці підприємці були засновниками заводу. Можливо використати їх прізвища у новій назві.

P.S. Редакція продовжить опитування заводчан.

Спілкувався Андрій Кучеров

Фотофакт

ТОТАЛІТАРИЗМ – У МИНУЛЕ

21 травня 2015 року вступили у дію декомунізаційні закони. Так просторіч називають чотири важливих документа, серед яких Закон «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки». Втілення їх у життя означає, що Україна нарешті безповоротно пориває з болючим радянським тоталітарним минулим.

Не став виключенням і пам'ятник Леніну, який знаходився на території заводу. 15 квітня 2016 року він був демонтований.

В нашій державі існує багато думок стосовно

своєчасності або доцільності такого всебічного очищення. В цьому сенсі варто процитувати українського публіциста, науковця-історика Володимира В'ятровича: «Якщо говорити про декомунізацію України, то першочерговим завданням вважається донесення інформації про те, чим насправді був радянський режим. Проблема в тому, що багато людей, які пережили жахи радянської, побоюлися розповісти нащадкам правду про це, і тому в суспільстві домінує досить рожевий погляд на наше минуле... Покоління «50+» намагається донести цей спотворений погляд до своїх дітей, і це створює благодатний ґрунт для прорадянського реваншу».

Життя заводу

ПРАЦЮВАТИ В РАМКАХ ЗАКОНУ

На початку року керівництво заводу видало два важливих розпорядження. Стосуються вони надання щорічних відпусток, а також проведення регулярних медичних обстежень наших робітників. Редакція газети звернулась з відповідним запитом до відділу кадрів заводу з метою підготовки роз'яснювальної інформації з зазначених вище питань. Результат спільної роботи публікуємо.

ВІДПУСТКА – СПРАВА ОBOB'ЯЗKOBA

Відпустки або не поділити її взагалі. Якщо мова йде про соціальну додаткову відпустку працівникам, які мають дітей, передбачену статтею 19 Закону України «Про відпустки», то на відміну від щорічної відпустки, поділу на частини вона не підлягає. Ця ж норма розповсюджується і на учасників бойових дій. Таким чином формується законна і чітка позиція керівництва підприємства. Будь які спекуляції на цю тематику неприпустимі!

Відпустки або не поділити її взагалі.

Відпустки або не поділити її взагалі.

Відпустки або не поділити її взагалі.

ЗДОРОВ'Я ЗА ГРОШІ НЕ КУПИШ

12 лютого 2016 року Голова правління – генеральний директор Роман Білоскурський підписав Наказ №43 «Щодо проведення медогляду працівників підприємства», згідно з яким, починаючи з 14 квітня, згідно графіку, працівники підприємства повинні пройти відповідні обстеження у визначеному медичному закладі.

Нічого дивного і нового у цих заходах немає. Згідно Наказу Міністерства охорони здоров'я від 21.05.2007 року N 246 «Про затвердження Порядку проведення медичних оглядів працівників певних категорій» встановлено процедуру медогляду відповідно до пунктів Переліку шкідливих та небезпечних факторів виробничого середовища і трудового процесу, при роботі з якими обов'язкові попередні (періодичні) медичні огляди працівників та Переліку робіт, для виконання яких є обов'язковим попередній медичний огляд працівників.

Працівники з досвідом роботи знайомі з цим документом і проведення медогляду (при чому за рахунок заводу) – процедура обов'язкова. Так, за висновками лікарів прийматимуться відповідні кадрові рішення. Звичайно, що у разі неможливості працівника за станом здоров'я продовжувати роботу за професією йому буде запропоновані інші посади, які є вакантними. І ці рішення правильні з будь якої точки зору, адже життя людини – найбільша цінність яку за гроші не купиш.

Підготував Андрій Кучеров

Вітаємо ювілярів, які народились у травні-червні!

Адміністрація ПАТ «НВП «Більшовик» та Рада ветеранів заводу щиро вітають працівників та ветеранів підприємства, які у травні-червні 2016 року досягли ювілейної дати з дня народження.

3 нагоди 90-річчя:

Кісель Михайло Васильович
ветеран підприємства;
Смченко Віталій Васильович
ветеран підприємства;
Нестулова Олена Романівна
ветеран підприємства;
Баула Василь Володимирович
ветеран підприємства;
Лисюк Ганна Михайлівна
ветеран підприємства.

3 нагоди 85-річчя:

Нетребко Павло Архипович
ветеран підприємства;
Абдулін Малсум Нурулович
ветеран підприємства;
Зяцк Василь Олександрович
ветеран підприємства.

3 нагоди 80-річчя:

Вакалюк Анастасія Терентіївна
ветеран підприємства.

3 нагоди 75-річчя:

Савченко Анатолій Володимирович, слюсар механоскладальних робіт механоскладального цеху № 4;
Онищенко Раїса Єфимііна
ветеран підприємства.

3 нагоди 70-річчя:

Конюшевський Іван Йосипович, котельник котельноскладального цеху № 29;

Данилова Людмила Фірсовна, інженер центральної метрологічно-заводської лабораторії;
Костенко Надія Прокопівна, розподільувач робіт ливарного цеху № 5;
Бруйко Леся Федорівна – ветеран підприємства.

3 нагоди 65-річчя:

Удод Людмила Василівна, інженер спеціального конструкторського бюро; Корженська Ольга Степанівна, старший майстер контрольний відділу контролю якості та стандартизації;

3 нагоди 60-річчя:

Шелестюк Юрій Васильович, оператор верстатів з програмним керуванням цеху №04;
Плаксин Микола Васильович, слюсар-сантехнік теплосилового цеху № 14;
Храмцова Ольга Юріївна, інженер спеціального конструкторського бюро;
Примаченко Зінаїда Василівна, контролер у ливарному виробництві відділу контролю якості та стандартизації;
Шевченко Тетяна Іванівна, інженер-технолог відділу головного технолога;
Широков Юрій Кимович, менеджер з постачання відділу постачання;
Швець Галина Сергіївна, комплектувальник виробів та інструменту термічної дільниці № 35;
Тищенко Лідія Григорівна, діловод адміністративно-господарського відділу;

Бондаренко Олександр Григорович, директор бази відпочинку «Десна»;

Тарадін Микола Іванович – ветеран підприємства.

3 нагоди 55-річчя:

Гаврилов Микола Іванович, електрозварник ручного зварювання котельно-складального цеху №29;
Яценко Микола Анатолійович, слюсар-сантехнік теплосилового цеху № 14;
Демчук Василь Миколайович, заступник начальника відділу контролю якості та стандартизації;
Нікшич Олександр Борисович, охоронник бази відпочинку «Альбатрос»;

Биць Надія Станіславівна, машиніст компресорних установок компресорної станції теплосилового цеху № 14.

3 нагоди 35-річчя:

Томенчук Роман Миколайович, заступник начальника відділу охорони та протипожежної безпеки.

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом хай завжди сонце гріє,
Слова подяки линуть звідусіль.
В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя:
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічно молода душа.

Фотофакт

З нагоди Дня пам'яті та примирення на наш завод були запрошені ветерани підприємства. Від імені керівництва до присутніх звернувся технічний директор Михайло Шедов.

Після вшанування пам'яті загиблих заводчан у Другій світовій війні та поминального молебну перед присутніми виступив заводський хор.

«МАШИНОБУДІВНИК»

газета трудового колективу ПАТ «НВП «БІЛЬШОВИК»
Видається з грудня 1922 року українською мовою.
Наша адреса: 252057, Київ-57, проспект Перемоги
49/2 завод «Більшовик», редакція газети
«Машинобудівник» Телефон: (внутрішній) 22-41.

Комп'ютерне складання, верстка та друк виконані на обладнанні підприємства.
Реєстрація свідоцтво Кі №484 від 14.03.2000
Наклад 300 примірників.

Погляди та думки авторів не завжди збігаються з поглядами редакції

Редактор А.Г. Кучеров